

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul III — Nr. 63 bis

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 26 martie 1991

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÎRI ALE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR	
4. — Hotărîre privind demisia unui deputat . . .	1
HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
153. — Hotărîre privind aderarea României la Convenția europeană în domeniul informației asupra dreptului străin, semnată la Londra la 7 iunie 1968, și la Protocolul adițional la convenție, semnat la Strasbourg la 15 martie 1978	2
Convenția europeană în domeniul informației asupra dreptului străin	2—5
Protocol adițional la Convenția europeană în domeniul informației asupra dreptului străin	5—7

HOTĂRÎRI ALE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
ADUNAREA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÎRE

privind demisia unui deputat

În temeiul art. 165 din Regulamentul Adunării Deputaților,

Adunarea Deputaților hotărăște :

Articol unic. — Adunarea Deputaților ia act de cererea de demisie prezentată de domnul deputat Catargiu Daniel, aparținînd Grupului parlamentar al Frontului Salvării Naționale, Circumscripția electorală nr. 34 Suceava, și declară vacant locul de deputat deținut de acesta.

PRESEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARTIAN DAN

București, 18 martie 1991.
Nr. 4.

HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÎRE

privind aderarea României la Convenția europeană
în domeniul informației asupra dreptului străin,
semnată la Londra la 7 iunie 1968, și la Protocolul adițional
la convenție, semnat la Strasbourg la 15 martie 1978

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — România aderă la Convenția europeană în domeniul informației asupra dreptului străin, semnată la Londra la 7 iunie 1968, și la Protocolul adițional la convenție, semnat la Strasbourg la 15 martie 1978.

Art. 2. — În conformitate cu art. 2 din convenție și art. 4 din protocolul adițional, pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor acestora, se desemnează Ministerul Justiției ca „organ primitor” și „organ transmițător”.

Art. 3. — După aprobare, un exemplar din prezenta hotărîre va fi depus la secretarul general al Consiliului Europei.

p. PRIM-MINISTRU
ANTON VĂTĂȘESCU

București, 7 martie 1991.
Nr. 153.

CONVENȚIA EUROPEANĂ*)
în domeniul informației asupra dreptului străin

P R E A M B U L

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei convenții, considerînd că scopul Consiliului Europei este acela de a realiza o uniune mai strînsă între membrii săi,

convinse că stabilirea unui sistem de asistență reciprocă internațională în vederea facilitării obținerii de către autoritățile judiciare a informațiilor asupra dreptului străin va contribui la atingerea acestui scop,

au convenit asupra celor ce urmează :

ARTICOLUL 1

Sfera de aplicare a convenției

1. Părțile contractante se angajează să-și transmită, conform dispozițiilor prezentei convenții, informații privind dreptul lor în domeniul civil și comercial, precum și în domeniul procedurii civile și comerciale și al organizării judiciare.

2. Totuși, două sau mai multe părți contractante vor putea, în ceea ce le privește, să extindă sfera de aplicare a prezentei convenții și în alte domenii decît cele menționate în paragraful precedent. Textul unei astfel de înțelegeri va fi comunicat secretarului general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 2

Organe naționale de legătură

1. Pentru aplicarea prezentei convenții, fiecare parte contractantă va crea sau va desemna un organ unic

(numit în continuare *organ primitor*), care va avea următoarele sarcini :

a) de a primi cererile de informații prevăzute de paragraful 1 al art. 1, care provin din partea unei alte părți contractante ;

b) de a da curs acestor cereri, conform art. 6.

Acest organ poate fi un compartiment ministerial sau un alt organ de stat.

2. Fiecare parte contractantă va putea crea sau desemna unu sau mai multe organe (denumite în continuare *organe transmițătoare*), însărcinate cu primirea cererilor de informații din partea autorităților sale judiciare și cu transmiterea lor către organul primitor, străin, competent. Organul primitor va putea fi desemnat și ca organ transmițător.

3. Fiecare parte contractantă va comunica secretarului general al Consiliului Europei denumirea și adresa organului său primitor și, dacă este cazul, pe cele ale organului/organelor sale transmițătoare.

*) Traducere.

ARTICOLUL 3

Autoritățile abilitate să formuleze cererea de informații

1. Cererea de informații va trebui să emane întotdeauna de la o autoritate judiciară, chiar dacă nu a fost formulată de aceasta. Cererea va putea fi făcută numai atunci când un proces a fost deja pornit.

2. Orice parte contractantă va putea, dacă nu și-a creat sau desemnat organele transmițătoare, să indice, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului European, acele organe ale sale pe care le consideră drept autoritate judiciară, în sensul paragrafului precedent.

3. Două sau mai multe părți contractante vor putea conveni, în ceea ce le privește, să extindă aplicarea prezentei convenții la cereri provenind de la alte autorități decât cele judiciare. Textul unui astfel de acord va fi comunicat secretarului general al Consiliului European.

ARTICOLUL 4

Conținutul cererii de informații

1. În cererea de informații se vor indica autoritatea judiciară de la care emană, precum și natura procesului. În cerere se vor preciza, cât mai exact posibil, punctele cu privire la care se cere informația referitoare la dreptul statului căruia i se adresează cererea și, în cazul în care ar exista mai multe sisteme juridice în statul solicitat, sistemul în legătură cu care se cer informațiile.

2. La cerere se va adăuga o expunere a datelor necesare atât pentru o înțelegere corectă, cât și pentru formularea unui răspuns exact și precis; se vor putea anexa copii de pe documente, în cazul în care acestea ar putea fi necesare pentru clarificarea înțeleșului cererii.

3. Cererea va putea să includă întrebări și din alte domenii decât cele menționate în art. 1 paragraful 1, dacă sînt legate de punctele principale ale cererii.

4. Când cererea nu este formulată de către o autoritate judiciară, ea va fi însoțită de o decizie din partea autorității judiciare care a aprobat-o.

ARTICOLUL 5

Transmiterea cererii de informații

Cererea de informații va fi adresată direct organului primitor al statului solicitat de către un organ transmițător sau, în lipsa unui asemenea organ, de către autoritatea judiciară de la care emană.

ARTICOLUL 6

Autorități împuternicite să răspundă

1. Organul primitor sesizat cu o cerere de informații va putea fie să formuleze el însuși răspunsul, fie să transmită cererea unui alt organ de stat sau oficial, care va formula răspunsul.

2. Organul primitor va putea, în cazuri justificate sau din motive de organizare administrativă, să transmită cererea către un organism privat sau către un jurist calificat, care va formula răspunsul.

3. În cazul în care aplicarea prevederilor paragrafului precedent este de natură să implice cheltuieli,

organul primitor, înainte de a efectua transmiterea vizată de acel paragraf, va indica autorității de la care emană cererea, organismul privat sau juriștii cărora li se va transmite cererea; în acest caz, organul primitor va face, în măsura posibilităților, o informare cu privire la costul probabil și va cere consimțământul autorității care a adresat cererea.

ARTICOLUL 7

Conținutul răspunsului

Răspunsul va trebui să aibă drept scop informarea autorității de la care emană cererea, în mod obiectiv și imparțial, asupra dreptului statului solicitat. Răspunsul va cuprinde, după caz, texte de legi, regulamente și decizii judiciare. El va fi însoțit, în măsura considerată necesară pentru o bună informare a solicitantului, de documente complementare, precum extrase din lucrări de doctrină și lucrări pregătitoare. El va putea fi însoțit, eventual, de comentarii explicative.

ARTICOLUL 8

Efectele răspunsului

Informațiile cuprinse în răspuns nu obligă autoritatea judiciară de la care emană cererea.

ARTICOLUL 9

Comunicarea răspunsului

Organul primitor va comunica răspunsul fie organului transmițător, dacă cererea i-a fost transmisă de către acesta, fie autorității judiciare, dacă aceasta l-a sesizat direct.

ARTICOLUL 10

Obligația de a răspunde

1. Organul primitor căruia i-a fost adresată o cerere de informații are obligația, sub rezerva dispozițiilor art. 11, de a-i da curs, conform dispozițiilor art. 6.

2. În cazul în care răspunsul nu este formulat de către însuși organul primitor, acesta rămîne totuși obligat să vegheze ca răspunsul să fie transmis în condițiile prevăzute la art. 12.

ARTICOLUL 11

Excepții de la obligația de a răspunde

Statul solicitat va putea să refuze a da curs cererii de informații, atunci când interesele sale sînt afectate de litigiul care a ocazionat formularea cererii sau atunci când consideră că răspunsul ar fi de natură să aducă atingere suveranității sau securității sale.

ARTICOLUL 12

Termenul de răspuns

Răspunsul la o cerere de informații trebuie dat cât mai repede posibil. Totuși, dacă elaborarea răspunsului necesită un timp mai lung, organul primitor va informa despre aceasta autoritatea străină care a făcut cererea, precizînd totodată, dacă este cu putință, data la care va putea fi comunicat răspunsul.

ARTICOLUL 13

Informații complementare

1. Organul primitor, precum și organul sau persoana însărcinată de acesta, conform art. 6, să furnizeze răspunsul, vor putea cere autorității de la care emană cererea informațiile complementare pe care le consideră necesare pentru elaborarea răspunsului.

2. Cererea de informații complementare va fi transmisă de organul primitor pe calea prevăzută de art. 9 pentru comunicarea răspunsului.

ARTICOLUL 14

Limbi

1. Cererea de informații și anexele sale vor fi redactate în limba sau în una din limbile oficiale ale statului solicitat sau vor fi însoțite de o traducere în această limbă. Răspunsul va fi redactat în limba statului solicitat.

2. Totuși, două sau mai multe părți contractante vor putea conveni, în ceea ce le privește, derogarea de la dispozițiile paragrafului precedent.

ARTICOLUL 15

Cheltuieli

1. Răspunsul nu trebuie să implice plata unor taxe sau cheltuieli de nici o natură, cu excepția celor menționate în paragraful 3 al art. 6, care vor fi suportate de statul de la care emană cererea.

2. Totuși, două sau mai multe părți contractante vor putea conveni, în ceea ce le privește, derogarea de la dispozițiile paragrafului precedent.

ARTICOLUL 16

State federale

În statele federale, funcțiile organului primitor, altele decât cele exercitate în conformitate cu prevederile art. 2 paragraful 1 lit. a), vor putea fi atribuite, din motive de ordin constituțional, altor organe de stat.

ARTICOLUL 17

Intrarea în vigoare a convenției

1. Prezenta convenție este deschisă spre a fi semnată de către statele membre ale Consiliului Europei. Ea va fi ratificată sau acceptată. Instrumentele ratificării sau acceptării vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

2. Convenția va intra în vigoare la trei luni după data depunerii celui de-al treilea instrument de ratificare sau acceptare.

3. În privința oricărui stat semnatar care o va ratifica sau accepta ulterior, convenția va intra în vigoare la trei luni după data depunerii instrumentului său de ratificare sau acceptare.

ARTICOLUL 18

Aderarea unui stat care nu este membru al Consiliului Europei

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul de miniștri al Consiliului Europei va putea invita orice stat, care nu este membru al Consiliului Europei, să adere la prezenta convenție.

2. Aderarea se va efectua prin depunerea, la secretarul general al Consiliului Europei, a unui instrument de aderare care va produce efect după trei luni de la data depunerii sale.

ARTICOLUL 19

Sfera teritorială a convenției

1. Oricare parte contractantă poate desemna, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aderare, teritoriul sau teritoriile unde se va aplica prezenta convenție.

2. Oricare parte contractantă poate, în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aderare, sau în orice alt moment ulterior, să extindă aplicarea prezentei convenții, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, în sensul includerii oricărui alt teritoriu desemnat în declarație și de ale cărui relații internaționale răspunde sau pentru care este îndreptățită să stipuleze.

3. Orice declarație făcută în virtutea paragrafului precedent poate fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, în condițiile prevăzute de art. 20 al prezentei convenții.

ARTICOLUL 20

Durata convenției și denunțarea ei

1. Prezenta convenție rămâne în vigoare pentru un timp nelimitat.

2. Orice parte contractantă va putea, în ceea ce o privește, să denunțe prezenta convenție, adresînd o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

3. Denunțarea va produce efect după șase luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 21

Funcțiile secretarului general al Consiliului Europei

Secretarul general al Consiliului Europei va înștiința statele membre ale Consiliului Europei și toate statele care au aderat la prezenta convenție, cu privire la :

- a) toate semnăturile ;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare sau de aderare ;
- c) data intrării în vigoare a prezentei convenții conform art. 17 ;

d) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 1 paragraful 2, art. 2 paragraful 3, art. 3 paragraful 2 și art. 19 paragrafele 2 și 3 ;

e) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 20 și data la care denunțarea va produce efect.

Drept pentru care subsemnatele, fiind autorizate în acest sens, au semnat prezenta convenție.

Încheiată la Londra, la 7 iunie 1968, în limbile franceză și engleză, ambele texte avînd aceeași valabilitate, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului European. Secretarul general al Consiliului European va transmite copii conforme cu originalul fiecărui stat semnatar și aderant.

PROTOCOL ADIȚIONAL*)

la Convenția europeană în domeniul informației asupra dreptului străin

Statele membre ale Consiliului European, semnatare ale prezentului protocol, avînd în vedere dispozițiile Convenției europene în domeniul informației asupra dreptului străin, deschisă spre semnare la Londra la 7 iunie 1968 (numită în continuare *convenția*),

considerînd că este oportună extinderea sistemului de asistență reciprocă internațională stabilit de această convenție, în domeniul penal și al procedurii penale, într-un cadru multilateral deschis tuturor părților contractante ale convenției,

considerînd că în vederea eliminării obstacolelor de natură economică ce împiedică accesul la justiție și în vederea permiterii persoanelor dezavantajate din punct de vedere economic să-și valorifice mai bine drepturile în statele membre, este, de asemenea, de dorit să se extindă sistemul stabilit de convenție și în domeniul asistenței judiciare și al consultației juridice în materie civilă și comercială,

constatînd că art. 1 paragraful 2 al convenției prevede că două sau mai multe părți contractante pot conveni, în ceea ce le privește, extinderea sferei de aplicare a prezentei convenții și în alte domenii decît cele indicate de convenție,

constatînd că art. 3 paragraful 3 al convenției prevede că două sau mai multe părți contractante pot conveni, în ceea ce le privește, extinderea sferei de aplicare a convenției unor cereri emanînd de la alte autorități decît cele judiciare,

au convenit asupra celor ce urmează :

CAPITOLUL I

ARTICOLUL 1

Părțile contractante se angajează să-și transmită, conform dispozițiilor convenției, informații cu privire la dreptul lor material și procedural, la organizarea lor judiciară în domeniul penal, inclusiv al procuraturii, precum și cu privire la dreptul referitor la executarea măsurilor penale. Acest angajament se aplică oricărei proceduri vizînd infracțiuni a căror urmărire intră, în momentul cererii informațiilor, în competența autorităților judiciare ale părții solicitante.

ARTICOLUL 2

Cererea de informații în probleme din domeniul la care se referă art. 1 poate :

a) să emane, dacă nu este formulată de către un tribunal, de la orice autoritate judiciară competentă în materie de urmărire penală sau de executare a sentințelor definitive și avînd autoritate de lucru judecat ; și

b) să fie formulată nu numai în cazul în care procesul a fost efectiv pornit, ci și atunci cînd se preconizează pornirea acestuia.

CAPITOLUL II

ARTICOLUL 3

În cadrul angajamentului conținut în art. 1 paragraful 1 al convenției, părțile contractante convin că cererea de informații poate :

a) să emane nu numai de la autoritatea judiciară, ci și de la orice autoritate sau persoană care acționează în cadrul sistemului oficial de asistență judiciară sau de consultații în domeniul juridic, în interesul unor persoane dezavantajate din punct de vedere economic ; și

b) să fie formulată nu numai atunci cînd procesul a fost efectiv pornit, ci și atunci cînd se preconizează pornirea procesului.

ARTICOLUL 4

1. Oricare parte contractantă care nu a creat sau desemnat unu sau mai multe organe transmițătoare conform art. 2 paragraful 2 al convenției, trebuie să-și creeze sau desemneze astfel de organe însărcinate cu transmiterea către organul primitor străin competent a tuturor cererilor de informații formulate în virtutea art. 3 al prezentului protocol.

2. Oricare parte contractantă va comunica secretarului general al Consiliului European denumirea și adresa

*) Traducere.

organului sau organelor transmițătoare create sau desemnate în conformitate cu prevederile paragrafului precedent.

CAPITOLUL III

ARTICOLUL 5

1. Orice stat poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că nu va fi legat decît prin dispozițiile capitolului I sau de cele ale capitolului II ale prezentului protocol.

2. Oricare stat care a făcut o astfel de declarație va putea ulterior, în orice moment, să declare, pe calea unei notificări adresate secretarului general al Consiliului Europei, că va fi legat prin ansamblul de dispoziții ale capitolelor I și II. Această notificare va produce efect de la data primirii.

3. Orice stat care este legat prin ansamblul de dispoziții ale capitolelor I și II va putea în orice moment să declare, pe calea unei notificări adresate secretarului general al Consiliului Europei, că nu va mai fi legat decît prin dispozițiile capitolului I sau prin cele ale capitolului II. Această notificare va produce efect la șase luni după data primirii.

4. Dispozițiile capitolului I sau ale capitolului II se vor aplica numai între părțile contractante care sînt legate prin dispozițiile aceluiași capitol.

ARTICOLUL 6

1. Prezentul protocol este deschis semnării statelor membre ale Consiliului Europei, semnatare ale convenției, care pot deveni părți la protocol, prin :

a) semnare fără rezerve de ratificare, acceptare sau aprobare ;

b) semnare cu rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare.

2. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

3. Nici un stat membru al Consiliului Europei nu va putea semna prezentul protocol fără rezervă de ratificare, acceptare sau aprobare, său să-l ratifice, să-l accepte sau să-l aprobe, fără a fi ratificat sau acceptat, simultan sau anterior, convenția.

ARTICOLUL 7

1. Prezentul protocol va intra în vigoare după trei luni de la data la care trei state membre ale Consiliului Europei vor fi devenit părți la protocol conform dispozițiilor art. 6.

2. Pentru oricare stat membru care îl va semna ulterior fără rezerva de ratificare, de acceptare sau de

aprobare, sau îl va ratifica, accepta sau aproba, protocolul va intra în vigoare după trei luni de la data semnării sau depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ARTICOLUL 8

1. După intrarea în vigoare a prezentului protocol, orice stat care a aderat la convenție sau care a fost invitat să adere la ea va putea fi invitat de Comitetul de miniștri să adere și la prezentul protocol.

2. Aderarea se va realiza prin depunerea la secretarul general al Consiliului Europei a unui instrument de aderare care va produce efect după trei luni de la data depunerii.

ARTICOLUL 9

1. Fiecare stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să desemneze teritoriul sau teritoriile unde se va aplica prezentul protocol.

2. Fiecare stat poate, în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare sau la orice dată ulterioară, să extindă aplicarea prezentului protocol, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, la orice alt teritoriu desemnat în declarație și de ale căruia relații internaționale răspunde sau în numele căruia este îndreptățit să stipuleze.

3. Orice declarație făcută în virtutea paragrafului precedent va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în declarația respectivă, printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va produce efect după șase luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 10

1. Orice parte contractantă va putea, în ceea ce o privește, să denunțe prezentul protocol, adresînd o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va produce efect după șase luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

3. Denunțarea convenției implică în mod automat și denunțarea prezentului protocol.

ARTICOLUL 11

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei și statelor care au aderat la convenție :

a) orice semnătură fără rezerva de ratificare, de acceptare sau de aprobare ;

b) orice semnătură sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării ;

- c) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare ;
- d) orice dată de intrare în vigoare a prezentului protocol conform art. 7 ;
- e) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 4 ;
- f) orice declarație sau notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 5 ;
- g) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor art. 9 și orice retragere a unei astfel de declarații ;

- h) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 10 și data la care denunțarea va produce efect.

Drept pentru care subsemnatele, fiind autorizate în acest sens, au semnat prezentul protocol.

Încheiat la Strasbourg, la 15 martie 1978, în limbile franceză și engleză, ambele texte având aceeași valabilitate, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului European. Secretarul general al Consiliului European va transmite copii conforme cu originalul fiecărui stat semnatar și aderant.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic Bucuresti - Biroul de publicitate și difuzare
pentru Monitorul Oficial, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.02.

Tiparul : Combinatul poligrafic București - Atelierul „Monitorul Oficial”, București,
str. Jiului nr. 163, telefon 68.55.53.

Prețul 4 lei

49.816

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 bis/1991, conține 8 pagini.